

[Preben Steen Nielsen.]

ger, og jo højere indkomst man har. Vi er af den opfattelse, at vi over en årrække bør tilstræbe en gradvis ligestilling mellem ejerboligen og lejerboligen, således at befolkningen i fremtiden kan vælge deres bolig efter behov og ikke efter støtteregele.

Boligen er jo en så fundamental forudsætning for den enkelte families udfoldelsesmuligheder og trivsel, at alle må være interesseret i, at vi får et stabilt marked. I modsat fald vil de parcelhusejere, der i dag må forudsætte et skattemæssigt underskud for at have råd til at bo i eget hus, opdage, at dette underskud i løbet af en kort årrække bliver til et belastende overskud. Vi vil derfor gøre alle en tjeneste ved at få trukket boligpolitikken ud af skattesubsidierings-sumpen.

Vi er enige med de radikale i, at boligudgiften skal stå i et rimeligt forhold til boligens alder, dens størrelse, udstyr, kvalitet, beliggenhed osv., men hvad vi ikke tror på, er, at man skaber en sådan situation blot ved at indføre et frit boligmarked, hvor der ydes lejere kompensation for lejestigninger ud over 1.000 kr. om året. Efter vor opfattelse vil de ældre boliger blive for dyre i forhold til deres kvalitet, og for mange ejere og lejere vil der i realiteten kunne aftales fiktive lejeforhøjelser, der betales af det offentlige over boligsikringsordningen.

En ny boligpolitik bør også indeholde indførelse af indeksregulerede, værdifaste obligationslån, der nok bør indskrænkes til at cirkulere i lukkede kredsløb; i modsat fald vil det være ganske vanskeligt at styre. Dermed kan vi få elimineret rentesikringsordningen, dog under forudsætning af, at de indeksregulerede obligationer får så lav en rente, at begyndelseslejen i nybyggeriet kan få et ordentligt hak nedad.

Vi kan tilslutte os de radikales tanker om beboerdemokrati og om fri bytteret, men må ligesom boligministeren tage afstand fra ønsket om en ophævelse af statens bygge- og boligfond.

Vi skal endelig også kippe med det røde flag for det radikale venstres ønske om at få ophævet momsrefusionen. På dette punkt kan vi love en meget hurtig imødekommelse.

Sammenfattende kan jeg sige, at der er man-

ge gode forhandlingsmuligheder i de radikales forslag. Vi går til forhandlingerne i boligudvalget og i eventuelle andre folketingsudvalg med den forudsætning, at den nye boligløsning snarest skal se dagens lys, og at denne løsning skal ske med en skyldig hensyntagen til vore principielle synspunkter og bør kunne etableres med bredest mulig parlamentarisk dækning. Politik, også boligpolitik, er det muligens kunst.

Bendix: Ja, det er jo ganske hyggeligt, det her. Vi kunne jo sidde omkring et bord og snakke om tingene, og det ville måske også være ganske udbytterigt, hvis vi gjorde det. Men det kommer vi jo til i de kommende uger.

Om forslaget vil jeg sige, at en af de mest markante ting ved det er, at det tager hele den samlede boligproblematik op til behandling under ét. Det finder jeg er en bemærkelsesværdig og en afgørende dyd ved forslaget. Det spænder over den samlede problematik, og det må det gøre, hvis vi skal beskæftige os med disse ting.

Jeg skal ganske kort kommentere de enkelte led i forslaget.

For så vidt angår det første, som drejer sig om etableringen af det frie boligmarked, er det jo snuptagsløsningen, der præsenteres, og den har attraktive sider. I tilknytning til en sådan snuptagsløsning er der så indbygget et system med kompensationer, som skal afvikles over en 10-årig periode. Vi er enige i målet, altså etableringen af det frie boligmarked, hvor der er en fri husleje-fastsættelse, men vi er ikke på forhånd enige i midlet. Det forekommer os, at det er en smule kompliceret, noget af det, og det kan vel nok også, som det allerede er sagt, give visse administrative komplikationer, som i hvert fald skal belyses. Ejer/lejerskiten indgået mellem de to interesserede organisationer er ikke nævnt, men jeg vil gerne slå fast, at efter vores opfattelse er det en interessant skitse, som har fordele, men vi kan også få øje på ulemper.

Det centrale i de ulemper, vi kan få øje på, er hele problematikken omkring ejendomsværdiens fastsættelse. Det er, som om problemstillingen i skitsen også bider sig selv lidt i halen. Ejendomsværdien er afhængig af huslejen, og huslejen er afhængig